

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 listopada 2016 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł. odmówił T. G. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej KRUS z dnia 4 listopada 2016 r. orzeczono, że wnioskodawca nie jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

/decyzja – k. 33 akt KRUS/

Odwołanie w dniu 23 listopada 2016 r. złożył wnioskodawca T. G. w dniu 23 listopada 2016 r. i wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

/odwołanie – k. 2/

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł. wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

T. G. urodził się w dniu (...) Z zawodu jest technikiem samochodowym i inżynierem ogrodnikiem. Pracował tylko w gospodarstwie rolnym rodziców.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 9 września 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k. 1 – 3 akt KRUS/

W dniu 6 października 2016 r. T. G. został zbadany przez Lekarza Rzeczoznawcę KRUS, który rozpoznał u wnioskodawcy przepuklinę jądra miazdżystego L5/S1, rwę kulszową prawostronną w wywiadzie, padaczkę w wywiadzie. Orzekł, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

/orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy KRUS – k. 22 – 24 akt KRUS/

W dniu 18 października 2016 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższego orzeczenia do Komisji Lekarskiej KRUS.

/odwołanie – k. 25 akt KRUS/

W dniu 4 listopada 2016 r. ubezpieczony został zbadany przez Komisję Lekarską KRUS, która rozpoznała u ubezpieczonego zespół bólowy korzeniowy lędźwiowy prawostronny bez objawów ubytkowych (...), padaczkę z napadami częściowymi złożonymi w wywiadzie. Komisja nie stwierdziła u badanego naruszenia sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym uznanie całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

/orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS – k. 30 – 32 akt KRUS/

W oparciu o powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy zaskarżoną decyzją z dnia 8 listopada 2016 r.

/decyzja – k. 33 akt KRUS/

U wnioskodawcy w oparciu o analizę akt sprawy oraz wyniki badania neurologicznego stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatią L5/S1 obecnie bez objawów, powikłań korzeniowych, padaczkę z napadami typu nieświadomości. Nie stwierdzono u ubezpieczonego jawnych objawów ogniskowego uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności mogących w istotnym stopniu powodować istotne ograniczenie sprawności ruchowej w postaci niedowładu czy porażenia kończyn. Brak jest danych o ewentualnym leczeniu takich objawów w znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej. Z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa badany nie jest zdolny do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej. Z powodu padaczki nie jest zdolny do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym, przy środkach żrących i parzących, nie może prowadzić pojazdów mechanicznych. Dolegliwości te ograniczają zdolność wnioskodawcy do pracy w rolnictwie ale nie powodują całkowitej niezdolności do pracy, czyli niezdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Brak jest więc podstaw do orzekania długotrwałej całkowitej niezdolności do pracy w rolnictwie.

/opinia lekarza biegłego sądowego z zakresu neurologii dr n. med. J. Z. – k. 22 – 23/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego oraz wydane w sprawie opinie biegłego neurologa, a zatem biegłego lekarza, którego specjalizacja odpowiada rodzajowi schorzeń występujących u wnioskodawcy. Wydana w sprawie opinia jest logiczna, spójna i rzetelnie opisuje stan zdrowia ubezpieczonego, stanowiąc tym samym wiarygodne źródło dowodowe. Opinia ta została wydana w oparciu o pełną dokumentację medyczną wnioskodawcy oraz po uprzednim zbadaniu wnioskodawcy, a zatem brak jest podstaw do zasadnego jej kwestionowania.

Biegły neurolog uznał, iż wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania opinii wyżej wskazanego biegłego. Biegły dokonał rozpoznania jednostek chorobowych występujących u wnioskodawcy i ocenił je w kontekście zdolności wnioskodawcy do pracy w gospodarstwie rolnym. Biegły wydał swoją opinię po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską wnioskodawcy oraz po uprzednim zbadaniu ubezpieczonego, a zatem przedmiotowa opinia stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r., poz. 277 z późniejszymi zmianami) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust.2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 5).

Ustalenia dokonane w toku przedmiotowej sprawy nie uzasadniają zmiany zaskarżonej decyzji. Przeprowadzone postępowanie wykazało bowiem, że wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym w rozumieniu art. 21 ust. 5, wskazanej powyżej ustawy. Wynika to w sposób jednoznaczny z wydanych w

toku postępowania sądowego opinii biegłych kardiologa, psychiatry i psychologa. Opinie te – o czym mowa była już wcześniej - stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy. W oparciu o przedmiotowe opinie stwierdzić należy, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Biegły rozpoznał u badanego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatią L5/S1 obecnie bez objawów, powikłań korzeniowych, padaczkę z napadami typu nieświadomości.

Z punktu widzenia biegłego neurologa brak jest dostatecznych podstaw do uznania, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Podkreślić należy, że przy ocenie biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłych jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez Sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii (tak postanowienie SN z 27 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001 nr 4 poz. 84).

Mając na względzie wymienione wyżej okoliczności Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.K.-W.